

คิดสักนิด...สะกิดใจ

สวัสดีครับพี่น้องที่รัก...เมื่อหลายสัปดาห์ก่อนพ่อก็มีโอกาสได้ไปอบรมและร่วมค่ายพลมารีย์ ของนักเรียนคาทอลิก โรงเรียนอัสสัมชัญ ซึ่งเป็นเปรซิเดียมประจำโรงเรียน ที่จริงองค์กรพลมารีย์ในกลุ่มหรือเปรซิเดียมต่าง ๆ ในวัดของเราก็มีหลายกลุ่ม ภาษาพลมารีย์เรียกกลุ่มว่า “เปรซิเดียม” ทั้งที่ขึ้นต่อฝ่ายอภิบาลของสังฆมณฑล ขึ้นต่อวัด และขึ้นต่อโรงเรียน อย่างโรงเรียน นามอัสสัมชัญทั้ง 3 แห่ง ผู้บริหารและฝ่ายจิตตาศึกษาของโรงเรียน ได้ตั้งกลุ่มพลมารีย์โรงเรียนละ 1 เปรซิเดียม ซึ่งจะมีการ สวดภาวนา ประชุมกลุ่ม มอบหมายงานความดีที่จะกระทำ และร่วมค่ายในโอกาสต่าง ๆ

ที่สำคัญ...อดที่จะเอ่ยไม่ได้ยังมีพลมารีย์ระดับผู้ใหญ่ หรือ พลมารีย์อาวุโสถึง 3 เปรซิเดียม ที่ทำหน้าที่เป็นประจำอย่าง สม่าเสมอ ด้วยความเข้มแข็ง ที่ถ้ารวมอายุของสมาชิกทุกคนก็คงสิริอายุได้มากโข ซึ่งประชุมทุกวันอาทิตย์และวันพฤหัสบดี... นอกจากนั้นในอดีตเมื่อหลายปีที่ผ่านมายังมีกลุ่มพลมารีย์เยาวชนรุ่นโตซึ่งเป็นเปรซิเดียมของวัดอัสสัมชัญ แต่เสียดายปัจจุบันมี จำนวนน้อยลง เพราะไม่มีเยาวชนรุ่นน้องมาทดแทนเท่าไรนัก ขณะนี้จึงนำไปรวมกับเปรซิเดียมกลุ่มอื่น

พี่น้องที่รัก...กลุ่มพลมารีย์เป็นแอ็คชั่น หรือการกระทำอย่างหนึ่งของพระศาสนจักรเพื่อรวมเราให้ใกล้ชิดพระเจ้า ตลอดจนใกล้ชิดกันและกันด้วยความรัก เป็นกลุ่มองค์กรที่ภาวนาและทำงานในความเชื่อความศรัทธาที่มีต่อแม่พระ และแพร์ ความรักนั้นแก่คนอื่นต่อไป เราทุกคนเป็นส่วนหนึ่งในพระศาสนจักร พอเชื่อมั่นว่าเราสามารถรวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้าได้ผ่าน ทางหน้าที่ต่างๆ ของพระศาสนจักร ในชุมชน ในวัด ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ตามความถนัด ความสามารถและความสมัครใจ การร่วม กลุ่มองค์กรของวัด จึงเป็นหนทางหนึ่งที่จะทำงานเพื่อพระเจ้าและเพื่อคนในชุมชน สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่น่ายกย่อง เพราะต้องกระทำ ด้วยใจเสียสละ ต้องมาประชุม ต้องออกเยี่ยมผู้คน และกิจการดีต่างๆ แต่เชื่อมั่นอีกครั้งว่าทุกคนกระทำด้วยความสุข เพราะความ รักต่อพระเจ้า อย่างไรก็ตาม เราแต่ละคนอาจมีหน้าที่และภาระที่แตกต่างกันไป ขอเพียงเราทำหน้าที่ในความเป็นคริสตชนของเรา อย่างดีที่สุดทั้งต่อพระเจ้า และต่อคนรอบข้าง ก็เป็นหนทางหนึ่งในงานของพระเช่นกัน

ย้อนกลับมาที่นักเรียนคาทอลิกกลุ่มเปรซิเดียมโรงเรียนอัสสัมชัญ พอให้คำถามพวกเขาว่า “ทำไมจึงมาเป็นพลมารีย์?” เพราะต้องเสียสละในการประชุม ทำงานที่มอบหมาย และหลายคนคงอยากไปเที่ยว ไปเล่น ทำอย่างอื่นมากกว่า ตามประสาวัยรุ่น ...ปรากฏว่า นักเรียนบางคนก็นึกอยู่นาน และตอบตามความเป็นจริงว่า “ตอนแรกไม่ได้คิดอะไร พอดีมีรุ่นพี่มาชักชวนให้เข้ากลุ่ม พลมารีย์ มารู้ตัวอีกทีก็ผ่านมาหลายปีแล้ว และหลงรักการพลมารีย์ไปซะแล้ว” (คมจริง ๆ)

พี่น้องที่รัก...พระเจ้าทรงมีหนทางและการเรียกของพระองค์สำหรับเราแต่ละคนที่แตกต่างกันไป ในแต่ละเรื่องในชีวิต แต่ หลายครั้งพระองค์ก็เรียกให้เรามาใกล้ชิดพระองค์ ซึ่งพอรู้สึกถึงความโชคดี ถึงพระพรของพระเจ้าที่จัดสรรให้ โอกาสที่เราแต่ละ คนได้รู้จักพระเจ้า ได้เป็นคริสตชน โอกาสที่เกิดและเติบโตในครอบครัวคาทอลิก (ตลอดจนคริสตังอื่นที่ได้มารู้จักพระเจ้าใน หนทางต่าง ๆ) ซึ่งหลายคนเด็ก ๆ ไม่ได้คิดอะไร แต่เมื่อได้รับการปลุกฝังความเชื่อ จนกระทั่งเติบโตขึ้นในความเชื่อ ได้เรียกและ รู้จักพระเจ้า กลายเป็นความเชื่อที่เรามี และมีความสุขในความเชื่อนี้ สุดท้ายจึงสามารถให้คำตอบกับตัวเองว่าทำไมเราจึงมีความ เชื่อและรักพระองค์